

Pythagoræ Philosophi Aurea uerba

Quia transiui: qd egi: qd quod agendū fuerit, prætermisi: à primo incipi
ens, discurras ad reliqua. Cū turpe qd feceris, te ipsum crucia. Cnm uero
bona pfeceris, tibi cōgratulare. Hæc exercere, hæc meditari, hæc teamare
oportet. hæc te i diuinæ uirtutis uestigiis collocabūt p eū. q animo nrō
quadruplicē fontē ppetuō fluētis naturæ tradidit. Exi ad opus, cū diis uo
ueris. Nā ista si tenebis, cognosces imortaliū deo & mortaliū ue hominū
cōditionē, qua procedunt, & cōtinentur oīa. Cognosces quātū fas ē, na
turā circa oīa similē. ne te sperare cōtingat, quæ sperāda non sūt. neq; te
qcq; lateat. Cognosces hoīes, cū suo & sint malo & cā miserosesse. Qui bo
na, q prope sunt, nec uidēt, nec audiūt. Solutionē uero malo & pauci ad
modū itelligunt. Tale fatū lædit metes hoiū, q reuolutiōibus qbusdam
ex aliis ad alia ferūt, i finitis malis obnoxii lætifera discordia i sita latē
ter obest, eam tu cedēdo deuita, & postq; uenerit, ne exaugeas. O Iupiter
pater, uel a malis hoīes libera, uel ostēde illis, quo dæmone utantur. At tu
cōfide, quoniā diuinū genus hoiibus iest his. n. sacra natura proferēs uni
uersa demōstrat. Quo & siqd tibi fuerit reuelatū, abstinebis, ab iis, à qbus
abstinentē iubeo. Quod si medicinā adhibueris, aīam abhis laborib⁹ li
berabis. Ve & abstine à mortalibus, q supra diximus i purgatiōe solutio
nēq; animæ. Recto iudicio cōsydera singula. Optimā deinde sententi
am tibi uelut aurigam præpone.

¶ Corpore deposito cum liber ad æthera perges,

¶ Euades hominem, factus deus ætheris alimi.

¶ Symbola pythagore phylosophi.

¶ Cum ueneris in templum adora, neq; aliquid interim, quod ad uitū
pertineat, aut dicas, aut agas. Ex itinere præter propositū nō ē igredi

endū i templū, neq; orādū, neq; etiā si prope uestibulū ipsum trāstueris.

¶ Nudis pedibus sacrificia, & adora. ¶ Populares uias fuge, p diuerti

cula uade. ¶ Ab eo, quod nigram caudam habet abstie, terrestrium
enim deorum est. ¶ Lingua in primis coherce deum imitans.

¶ Flantibus uentis echon adora. ¶ Ignem gladio ne scalpas

¶ Omne acutum abstie dimoue. ¶ Viro, qui pōdus eleuat auxilia

re, nō tamē cū eo deponas, q deponit. ¶ In calceos dextrū præmitte
pedē, i lauacrū uero sinistrū. ¶ Dereb⁹ diuinis absq; lumine ne lo

quaris. ¶ Iugum ne transfilias. ¶ Stateram ne transfilias.

¶ Cum domo discesseris, ne reuertaris, furiæ enim congregientur.

¶ Ad solem uersus ne mingas. ¶ Ad solem uersus ne loquaris.

¶ Oleo sedem ne abstergas. ¶ Gallum nutrias quidem, ne tamē sa

Pythagoræ Philosophi Symbola

erifices, soli enim, & lunæ dicatus est. ¶ Super modium ne sedcas.
¶ Animalia recuruis unguibus ne nutritas. ¶ In uia ne scindas.
¶ Anulū ne feras. ¶ Dei figuram ne insculpas anulo. ¶ Ad lu-
cernæ lumen ne te speculo contempleris. ¶ De diis, rebusq; diuinis
nihil tam mirabile dicitur, quod non debeas credere. ¶ Risu effuso
abstine. ¶ Iuxta sacrificium ne incidas unguis. ¶ Dextram ne
ad omnia facile iniicias. ¶ Stramentis surgens collige ipsa, figurāq;
confunde. ¶ Corne uoires. ¶ Cerebrum ne das. ¶ Capil
lorum & unguium superfluitates, posq; abscideris pessunda. ¶ Ru-
brum aliquid ne suscipias. ¶ Ollæ uestigium in cinere confunde.
¶ Aurum habenti ne hæreas ī filiorum generatione. ¶ Honora in
primis figuram, & aram, figuram ac pretium denariorum trium.
¶ Fabis abstine. ¶ Herbam molochinam sere, ne tamen das.
¶ Hirundinem domi ne recipias. ¶ Ab animalibus abstine.
¶ Fugare decet omni studio uniuersisq; machinamentis, ferrōq; ac igne
abscidere à corpore, morbum. à uictu, luxum. ab animo, ignorantia. do-
mo, discordiam. ciuitate, seditionem. ab omnibus deniq; intēperantia.

Finis.

¶ Praefatio Marsilius Ficini Florentini ī traductionem libri Xenocratis
platonici. de morte ad clarissimum uirum petrum medicem.

Osmus Italiae decus Petre Medices, cū rebus gestis, tū ét te tā
to filio felix, nō mō re hūana & prudētia, ue & ét sapia di-
uina & mira sibi gloriā cōparauit. Qui cū nullū uitæ tépus,
uel in sūmis negociis absq; cōsortio musa & transegerit, i se
nectute præcipue phia studiis, sacrisq; litteris totū se tradidit. Vtq; in pri-
mis philosophia sacris initia retur, nō nulos Aristotelis libros conuerti
ab Ioáne Argyropylo uiro doctissimo uoluit, eosq; diligētissime legit.
Deinde ne itima sapiētia ipsius archana sibi deessent. Diui Platōis libros
decē, & unū mercurii è græca līgua in latinā à nobis trāfferri iussit, qbus
oīa uitæ præcepta, oīa naturæ p̄cipia, oīa diuina & re mysteria sancta
pandūtur. Hæc omnia Cosmus & accurate legit, & absolute cōprehēdit.
Cūq; Platonis librū de uno re oīum p̄cipio, & de sūmo bono iā p-
egisset, duodecima deinde die, quasi ad id p̄cipiū, bonūq; fruēdū redi-
rus, ex hac uitæ umbra ad supnam lucē reuocatus accessit. Cuius decessu
grauerit & patria, & accademia gemitet, nisi petrus parēti q̄ simillimus su-
p̄set, i cuius prudētia atq; pietate patria spē suā firmet, & accademia cō-
q;escat. Die aut. xx. ante q̄ corporis uīculis purus ei⁹ spūs solueret, sole iā
occidente

iii x